

”Hyöty jaetaan neljään osaan,
mutta hyöty myös nautitaan neljästään”

META4-KVARTETTI SEISOO MUSIIKKINSA TAKANA

Haastattelu: Anu Karlson

SAARA VUORIOKI

Meta4 on jousikvartetti: neljän samanhenkisen muusikon muodostama tiivis yhtye. Se ei kuitenkaan ole heille koko maailma. ”Kvartettisoitto on nyt päätyömme, mutta elämässä on muutakin, ja haluamme tehdä myös omia juttujamme”, toteavat Meta4-kvartetin jäsenet.

Meta4 on vastikään palannut Wienistä, jossa se voitti jousikvartettien sarjan kansainvälisessä Haydn-kamarimusiikkikilpailussa. Jousikvartettien ohella kilpailivat pianotriot, mutta erityisesti jousikvartettien sarjaa oli kehitetty korkeatasoiseksi. Mukaan oli nauhakarsintojen kautta kutsuttu yhdeksän kvartetia.

Meta4-kvartetilla on harjoituskämppeä Helsingin Kalliossa. Sieltä kvartetti saattaa suunnistaa Hakaniemen kupeessa sijaitsevaan kasvisravintolaan nauttimaan terveellisen lounaan. Herkkuja maistellussa **Antti Tikkanen, Minna Pensola, Atte**

Kilpeläinen ja Tomas Djupsjö-backa muistelevat Wienin matkaa ja kertovat jousikvartettina olemisen iloista.

Millainen kokemus tuo kilpailu oli? Mikä on yleistunnelma?

Kaikki yhdestä suusta: ”Väsynyt. Todella väsynyt! Poikki.”

”Oli se rutistus. Kyllä me kellon ympäri vedettiin; ei siellä varsinaisesti vapaa-aikaa jäänyt.”

Millainen asema yleensä kilpailemisella on jousikvartetin uralla? Onko tällaisia kilpailuja paljonkin?

Atte: Kvartettikilpailuja kyllä on, mutta todella maineikkaita on Haydn-kilpailun ohella vain kaksi: Australian kamarimusiikkikilpailu Melbourneissa ja Saksan radioyhtiö ARD:n kilpailu, silloin kun siinä sattuu jousikvartetti olemaan yhtenä kilpailusarjana.

Aikaisemmin olette osallistuneet Venäjällä Šostakovitš-kilpailuun, jonka myös voititte. Entä mitä?

Minna: Muihin kilpailuihin emme ole osallistuneet, emmekä varmaan enää osallistukaan.

On vaikea sanoa yleistä arvioita siitä, kuinka paljon kilpailuvoitot vaikuttavat uraan. Tunneimme lähipiiristä kvartetteja, jotka ovat tulleet toiseksi kilpailussa ja joiden ura on hyvässä vauhdissa, kun taas saman kilpailun voittajasta ei sen koommin kuulla.

Meillekin tämä oli vasta toinen voitto, ja silti meillä oli jo ennen sitä uramme kannalta tärkeitä konsertteja. Tässä niin kuin kaikessa muussakin on tärkeintä olla oikeaan aikaan oikeassa paikassa ja tavata oikeita ihmisiä, jotka pystyvät auttamaan uralla eteenpäin.

Festivaalikvartetti

Meta4-kvartetti perustettiin Mäntässä "festivaalikvartetiksi". Mäntän musiikkijuhlathan on periaatteessa pianofestivaali, mutta kaukaa viisaasti siellä on aina panostettu myös kamarimusiikkiin. Miten te käytännössä löysitte toisenne?

Tomas: Niklas Pokki, joka on juhlien taiteellinen johtaja, ajatteli, että sinne voisi vähän ripotella mukaan kamarimusiikkia. Ja minä sitten heitin idean, että se voisi olla jousikvartetti, ja heitin myös ehdotuksen, keitä ne kolme muuta voisivat olla. Soitimme siellä vuonna 2001, oli tosi kivaa ja meni hyvin, ja tuli uusintakutsu. Sitten emme soittaneetkaan koko vuonna yhtään konserttia, ennen kuin tuli taas kesä.

Emme aloittaneet kovin vakavasti, mutta toisen kerran jälkeen, kun oli edelleen kivaa ja edelleen tuli uusintakutsu, niin keväällä 2003 meidät lähetettiin Italiaan kurssille, jossa emme tunteneet ketään emmekä tienneet paikastakaan mitään. Sillä kursilla tapasimme **Hatto Beyerlen**, Alban Berg -kvartetin entisen alttoviulistin, josta tuli ehkä tärkein opettajamme.

Minna: Henkinen isämme!

Tomas: Sen jälkeen vasta rupesimme miettimään vähän enemmän, voisiko tämä kvartettitouhu jatkua ihan oikealla panostuksellakin. Löysimme pian itsemme Baselista, jossa Hatto opetti, ja opiskelimme siellä vuoden ajan pelkästään jousikvartettikirjallisuuden saloja. Mutta se alkoi tällaisesta kaverihenkisestä yritelmästä.

Ajattelitko ideaa heittäessäsi enemmän sitä, ketkä muusikot tulevat toimeen keskenään vai sitä, ketkä ovat parhaista soittajia?

Tomas: Molempia, tietenkin; eihän siinä muuten ole mitään mieltä. Sen verran olin jo itsekkin soittanut kamarimusiikkia, että tajusin että kemia on sen kaiken homman perusta. Jos kemiat eivät toimi, ei auta, että kaikki ovat loistavia soittajia. Toisaalta ei siinä ole mitään mieltä silloinkaan, jos kaikki eivät ole hyviä soittajia. Molempien täytyy natsata.

Onnekkaita sattumia

Seurasitte sitten opettajaanne ECMAan, Euroopan kamarimusiikkiakatemiaan. Tämä instituutio toimii useiden musiikkikorkeakoulujen ja kamarimusiikkifestivaalien yhteisessä hoivassa, ja yksi niistä on Kuhmo. Kertokaa lisää Euroopan kamarimusiikkiakatemiasta.

Tomas: Se on juuri Hatto Beyerlen ideoima ja perustama foorumi...

Minna: ...tai hänen konkreettisoimansa – idea oli lähtenyt jo Quartetto Italianon legendaariselta alttoviulistilta **Piero Farullilta**, mutta Hatto Beyerle sen sitten otti toteutukseen. Ja meistä tuli siihen ikään kuin pilottiryhmä.

Meille on sattunut valtavan monta onnekasta sattumaa, jotka ovat tulleet meidän luoksemme ilman että me olemme menneet minnekään. Tämä oli yksi niistä.

Miten tämä opinahjo toimii?

Tomas: Ideana on, että siinä on kuusi partneria: alun perin neljä korkeakoulua ja kaksi festivaalia, joka tapauksessa eri puolilla Eurooppaa toimivia valmiita organisaatioita, jotka järjestävät jokainen vuorollaan yhden viikon vuodessa lähinnä mestariluokkaopetusta, mutta siihen sisällytetään myös oheishjelmaa, kuten luentoja ja workshoppeja, esimerkiksi paikallisesta kansanmusiikista. Niitä kierretään niin monta kuin ehditään, mutta kaikkiaan niitä on kuusi sessiota vuodessa.

Yksi virstanpylväs oli voitonne kansainvälisessä Dmitri Šostakovitš-kilpailussa Moskovassa.

Minna: Tapasimme Italiassa ollessamme kilpailun puheenjohtajan **Valentin Berlinskyn**, joka rekrytoi siellä porukkaa kilpailuun. Hän vain lykkäsi meidän käsiimme brosyyrin, ja päätimme lähteä, vaikkamme oikeastaan tienneet, minne olimme lähdössä. Siellä oli vähän suppeampi ohjelmisto kuin tässä Wienin kilpailussa, mutta Šostakovitšia oli tietysti paljon.

Mikä oli sen kilpailun merkitys – eikö se ollut teille jonkinlainen läpimurto?

Minna: Ei se oikeastaan ollut läpimurto. Se oli ehkä enemmän meriitti. Ensin olimme täysin tuntematon ryhmä, sitten olimme tuntematon ryhmä, jolla oli yksi kilpailuvoitto, ja nyt olemme ehkä melko tuntematon ryhmä, jolla on kaksi kilpailuvoittoa. Sillä lailla pikku hiljaa uskottavuus nousee. Toisaalta eivät kilpailuvoitot kaikille konsertinjärjestäjille edes merkitse niin paljon. Monet haluavat itse kuulla kvartettia, ennen kuin uskovat.

Yksilöinä yhteisössä

Tässä vaiheessa olisi ehkä sopiva aika esitellä teidät kvartetin jäsenet yksilöinä. Antti Tikkanen ensin – taidat olla kotoisin Pohjanmaalta? Sieltä tulit Sibelius-Akatemiaan 1997, ja vuonna 2000 tulit kolmanneksi Kuopion viulukilpailussa. Mitä muuta haluat kertoa itsestäsi?

Antti: Tarkkaan sanoen tulen Pohjois-Pohjanmaalta, Oulaisista. En ole musiikkiperheestä, ja soittaa aloin omasta halustani. Minulle tarjottiin ensin pianoa, mutta itse halusin ehdottomasti viulun. Sain hyvän peruskoulutuksen Jokilaaksojen musiikkiopistossa, ja sieltä jouduin onnellisten sattumien ja tapaa-misten myötä Kuhmon viulukoulun kautta Sibelius-Akatemiaan. Sitten kävin vähän ulkomailla opiskelemaan, ja Kuopion kilpailun kolmossija tarjosi mukavia esiintymismahdollisuuksia. Niistä tuli kehittymisen kannalta tosi mahtavia juttuja.

Atte Kilpeläinen, olet uudehko jäsen tässä kokoonpanossa, sillä tulit viime kesän lopulla Eriikka Nylundin tilalle. Curriculummissasi kerrotaan, että olet suorittanut loppututkinnon Kölnin musiikkikorkeakoulussa korkeimmalla arvosanalla ja että sinulla on hyvin monipuolinen orkesterisoittajan kokemus niin Suomesta kuin ulkomailtakin. Mitä muuta haluat kertoa?

Atte: Minäkin olen syntynyt Oulaisissa, mutta katson olevani vihtiläinen. Olen alkanut soittaa, koska olen musikkoperheestä, ja kaikki vanhemmat sisarusnenikin soittivat. Olin ehkä 12–13-vuotias, kun minulle suositeltiin vaihtoa alttoviuluun. Kun aloittaa ihan uuden soittimen ja etenee siinä tietysti sitten aika nopeasti siinä musiikkiopistosysteemissä ja kun ei alttoviulisteja kovin paljon ollut, sain sitten tehdä ne kaikki parhaat jutut. Minulla on paikka Helsingin kaupunginorkesterissa äänenjohtajana, mutta olen sieltä tällä hetkellä virkavapaana. HKO on suhtautunut kvartettityöhöni todella hyvin.

Tomas Djupsjöbacka, sinäkin olet aloittanut viululla. Muistelen sinun kertoneen haastattelussa Turun sellokilpailun voitostasi yhteydessä, että koit viulun äänen epämiellyttävän kimeäksi ja vaihdoit siksi selloon.

Tomas: Totta, en pitänyt siitä e-kielestä ollenkaan, olin tehnyt hirveitä ilmeitä kuulemma – se oli liian korkea minulle. Minulle on myös kerrottu jälkeenpäin, että olin yhdellä tunnilla asettanut viulun jalkojen väliin ja alkanut soittaa sitä kuin selloa. Aloitin kolmevuotiaana, ja seuraavana vuonna vaihdoin selloon, ja sillä nyt mennään. Molemmat vanhempani ovat musikkoja, ja olen tietysti aika paljon saanut musiikkia kotoani.

Niin, sitten soitan Euroopan kamariorkesterissa, minulla on siellä 50 %:n paikka. Se merkitsee sopivasti kiertueita silloin tällöin.

Minna Pensola, sinä sait 2. palkinnon Kuopiossa viime kerralla eli 2005, ja sitä ennen sinulla oli takana opintoja sekä Sibelius-Akatemiassa että Zürichin musiikkikorkeakoulussa. Entä vielä muuta?

KIMMOTÄHTINEN

Minna Pensola, 2. viulu

Minna: Isäni on muusikko, ja minullakin on sama tarina, että veljeni soitti viulua, joskin hän vaihtoi sittemmin bassoon. Minulla se kuulemma alkoi niin, että olin äidin mukana viemässä veljeä viulutunneille ja kuuntelin niitä tunteja sen verran kovaäänisesti mukana laulaen, että opettaja kyllästyi ja sanoi, että soita itse! Sitten olen Sysmän Suvisoiton taiteellinen johtaja ja teen kaikenlaista muutakin...

Uskoa ja luottamusta

Teillä on uranne varrella ollut yksi henkilövaihdos, kun Eriikka Nylund lähti pois. Lähtikö hän ihan perhesyistä?

Minna: Elämäntilanteet muuttuvat. Onhan meiltä paljonkin kysely, että mitä dramatiikkaa tähän liittyi, veistelty kaikenlaisia tarinoita, mutta niin kuin Tomas tuossa kertoi, niin kaveriporukalla tämä lähti käyntiin ja oikeastaan ihan sattumalta otti tuulta alleen. Eihän se ole ihme-kään, kun on kyse vähän päälle kaksikymppisistä ihmisistä. Eri vaiheissa eri asiat kiinnostavat.

Miten demokratia toimii jousikvartetissa? Miten tulette toimeen keskenänne?

Minna: Tulemme hyvin toimeen, mutta emme millään nuotoa "yritä tulla toimeen". Kyllähän se perustuu luottamukseen ja siihen, että taustalla on kunnioitus ja arvostus ja usko siihen, että kaikki pystyvät hoitamaan hommansa. Eihän mikään edisty, jos

koko ajan joutuu olemaan varuillaan ja pelkäämään, että joku ei kestä kritiikkiä. Tältä pohjalta voi sitten olla eri mieltäkin.

Miten kartutatte ohjelmistoanne?

Minna: Soittamalla sitä mitä tilataan.

Tomas: Onhan se sellaista tasapainoilua realiteettien kanssa. Kun konsertinjärjestäjä tilaa meidät soittamaan, usein hänellä on toive että ainakin tämä tai tuo sisällytettäisiin ohjelmaan, tai sitten hän tilaa valmiin ohjelmapaketin, tai sitten hän kysyy, onko meillä jotakin omaa jota mielellämme haluaisimme tuoda. Sitten tavallaan pannaan palaset paikalleen.

Minna: Sanoisin että kaksi kolmesta on tilattuja ja yksi on "omaa". Mutta eihän isoja klassikoita ehdi harjoittaakaan kuin pari kolme vuodessa ihan tosissaan.

Musiikin historian jousikvartettikirjallisuus on toki jo sinällään valtava, Haydnista Bartókiin ja peremmällekin, mutta olette soittaneet myös aivan uutta musiikkia. Sävelletäänkö nykyään jousikvartetille paljon? Entä sävelletäänkö hyvin? Miten Suomessa?

Tomas: Ei tarvitse kyllä yhtään hävetä tarjota tilaajille suomalaista musiikkia minne vain. Se kyllä aika usein pesee tarjolla olevat paikalliset vaihtoehdot. On tosi kivaa ja mahtavaa, että

KIMMOTÄHTINEN

Atte Kilpeläinen, alttoviulu

voidaan soittaa ajankohtaista uutta suomalaista musiikkia jousikvartetilla, koska se on oikeasti hyvää. Nyt menemme toukokuussa Milanoon soittamaan Jouni Kaipaisen viidettä kvartettoa, joka on mielestäni kaikilla mittapuilla mitattuna loistava kappale. Myös yleisön kannalta, kuuntelukokemuksena se on loistava.

Minna: Ja on toki muitakin: me itse myös tilaamme ja meille lähetetään kappaleita. Toivoisi että voisi vielä paremmin perehtyä siihen mitä täällä olisi tarjolla. Mutta aika on rajallista, ja sitten kun ulkomaille mennään, sielläkin otetaan mielellään aina tunnetumpia nimiä. Mutta kyllä se on tavallaan meille kunnia-asia, että pystytään viemään myös uutta suomalaista musiikkia.

Ryhdykäs kvartetti

Miten olette päätyneet tähän asetelmaan, että soitatte konserttine seisten?

Antti: Se tuli osittain ergonomisista syistä, ja sitten ajattelimme, miten paljon vapautuneemmin voi soittaa seisaallaan. Kroppa toimii ihan eri tavalla, emmekä ole niin kahlittuja yhteen paikkaan. Se on kyllä pelkästään hyvä juttu.

Minna: Kyllä siinä on ihan mielletön ero. Me viulistit teemme joka tapauksessa suurimman osan työstä seisten, kun harjoitteleme intensiivisesti. Se alkoi tuntua turhautavalta, että

niin paljon tunnetta jäi jalkoihin nimenomaan silloin kun ollaan yleisön edessä. Ja kun oli paljon pitkiä harjoituksia, selkäkin alkoi kipeytyä. Sitten kuulimme vanhemmalta kollegaltamme, että näinkin voi tehdä, ja päätimme, että nyt muuten kokeillaan. Totta kai se jakaa mielipiteitä yleisössä ja ammattilaisissa...

...toisaalta luulisi, että ainakin yleisö olisi kiitollinen, kun saa myös nähdä teidät. Esimerkiksi juuri Ritarihuoneella tuolit ovat korkeaselkäisiä ja haittaavat pahasti näkyvyyttä.

Minna: Kyllä me ollaan saatu paljon hyvää palautetta, mutta jotkut kollegat ovat sitä mieltä, että soitotapahtuma menee liian levottomaksi; että kvartetin pitäisi olla tiivis pakkaus. Sillä tottahan on, että seistessä vapautuu aina hiukan liikkumaankin. Sitä toisille se on se yksi juttu, pieni lisä, jonka takia he pitävät meistä vielä enemmän, ja toisille se on jonkinlainen pieni "mutta". Mutta sallittakoon se heille.

Keikkojanne hoitaa suomalainen ohjelmatoimisto Sublime. Miten löysitte tämän agentin?

Atte: Kartoitimme tilannetta, ja minulla oli Vihdissä naapuri ja ystävä **Tiina Vihtkari**, joka on manageri. Menin kerran hänen luokseen kyselemään vähän ystävän neuvoja, miten asiassa voisi edetä. Kun hän oivalsi, että olemme oikeasti etsimässä manageria, hän halusi myös itse neuvotella kanssamme ja

KIMMOTÄHTINEN

Antti Tikkanen, 1. viulu

tarjota palveluksiaan. Hän oli muutamaa vuotta aikaisemmin perustanut toimiston lauluyhtye Rajattoman keikkoja hoitamaan, ja myöhemmin hän oli vielä ottanut hoitaakseen Virtuosi di Kuhmon keikat, niin että hänellä oli jo valmiiksi kokemusta myös klassiselta puolelta. Niin me sovimme siihen kuvioon ihan mukavasti.

Antti: Sen lisäksi meillä on Espanjassa agentti.

Miten talouteenne vaikuttaa se, että te olette niinkin iso yhtye? Kaikki keikkapalkkiot pitää jakaa neljään osaan.

Minna: Jos se siitä rahasta olisi kiinni, emme me tällä alalla voisi ollakaan. Sehän on selvää, että jos pelaa vain omaan pussiin, niin se pussi täyttyy nopeammin. Mutta toisaalta, jos ajattelee vähän laajemmin, niin ei se ole vain niin että neljään pekkaan jaetaan, vaan neljään pekkaan myös saadaan ja koetaan, ja silloin kaikenlaisten rikkauksien määrä on tavallaan kerrottava neljällä. Kaikilla meillä on omat kontaktimme ja erikoisalamme ja suuntautumisemme, jotka tuovat oman mausteensa yhteiseen soppaan. Oma yksinäinen pelaaminen on paljon köyhempää.

Miten suhtaudutte nykyiseen kaupallisen musiikin vientihype-tykseen? Oletteko hyötynneet virallisista vientihankkeista?

Minna: Minä olisin samoilla linjoilla kuin isäni, jolla on tapana

sanoa, että freelancemuusikolle jokainen keikka on koesoitto. Samalla tavalla meille jokainen keikka ulkomaille on meidän oma vientihankkeemme. Kaikki vain ulos Suomesta tietysti mikä lähtee, sehän on hyvä vain! Mutta tason on oltava korkea, ja jos se on, pääsee ulos varmasti viemättäkin. Jos taas ei ole, niin eipä sitä kannata niin kauheasti viedäkään.

Onko nykyisin jokin maa erityisen hyvä jousikvartettimaa, sellainen jossa tätä kulttuurin muotoa arvostetaan?

Atte: Italia. Itävalta.

Minna: Ja Englanti on jollakin tavalla siitä jännä maa, että vaikka se ei näytä tällä hetkellä mitenkään ruusuisealta, siellä elää vanha amatöörimusiikkiperinne. Hollanti on vähän samanlainen.

Atte: Toisaalta siellä rahavirrat karttelevat tätä musiikinlajia...

Minna: Se näkyy erityisesti yleisökannassa: näissä maissa on aina ollut kotimusiikkia ja aktiivisia harrastajamusiikkiseuroja. Toisaalta Itävalta on maa, jossa tätä musiikkia on eniten sävelletty, Mozartit ja Haydnit – Haydnhan on oikeastaan keksinyt koko jousikvarteton lajityypin. Mutta yleisesti ottaen koko kamarimusiikki ja koko klassinen musiikki kärsii maailmassa sellaisesta "karheasta kurkusta". Esimerkiksi Saksassa on ilmeisesti aika heikko tilanne tällä hetkellä.

KIMMOTÄHTINEN

Tomas Djupsjöbacka, sello

Intohimosta jousikvartettiin: ILARI ANGERVO JA UUSI HELSINKI -KVARTETTI PERUSTIVAT FESTIVAALIN

Jousikvartetto on Suomessa kesälaji, mutta Jousikvartetit Ritarihuoneella on talven suuri festivaali. Sarja aloittaa ensi syksynä jo neljännen toimintavuotensa.

Jousikvartetteja kuullaan Suomessa enimmäkseen kesäaikaan. Kuhmon kamarimusiikkijuhlien suurilla sarjoilla, kuten Mozartin ja Beethovenin kaikkien jousikvartettojen esityksillä 1980-luvulla, on legendaarinen maine, samoin vuoden 1998 jousikvartette-teemalla. Tänä vuonna ohjelmaan on koottu Schubertin kaikki jousikvartetot.

Kuhmon mallin mukaan alkoi musiikkijuhlia nousta kaikkialle Suomeen: Naantalin musiikkijuhlat, Korsholman musiikkijuhlat, Joroisten musiikkipäivät, Sysmän Suvisoitto, Tuusulanjärven Kamarimusiikki ja monet muut tapahtumat on kokonaan tai osittain omistettu kamarimusiikille.

Talvikausi oli kuitenkin kamarimusiikkitarjonnaltaan köyhä. Sinfoniakonsertit tehokkaasti markkinoituine sarjoineen vetivät hyvin yleisöä, mutta yksittäiset kamarikonsertit hukkuivat joukkoon, eikä yleisö löytänyt niihin. Toisinaan yksittäinen kvartetti jaksoi tuottaa jonkin suuren kokonaisuuden, parhaana esimerkkinä ehkä Suomalaisen Jousikvartetin konserttisarja, joka tarjosi 1980-luvulla Beethovenin kaikki kvartetot Sibelius-Akatemian konserttisalissa Helsingissä. Myös Yleisradio järjesti konsertteja jousikvartette-teemalla, ja suurta huomioarvoa oli Helsingissä vuonna 1978 järjestetyllä Euroradion jousikvartettikiipailulla. Toki valopilkkuja on nykyäänkin, ehkä kirkkain niistä jokavuotinen Kaustisen Kamarimusiikkiviikko, joka ajoittuu tammi-helmikuulle.

Kamarimusiikkipulaan työlääntyi Radion sinfoniaorkesterin alttoviulun äänenjohtaja ja Uusi Helsinki -kvartetin altisti-perustajajäsen **Ilari Angervo**. Hän ideoi kvartetteineen otolliseen ympäristöön Helsingin Ritarihuoneelle jousikvartettien konserttisarjan. Sarja lähti liikkeelle marraskuussa 2004, ja sen puitteissa on kuultu sekä kotimaisia että ulkomaisia huippukvartetteja keskeisen perinteisen mutta myös uuden jousikvartettiohjelmiston parissa. Useimmat konserteista ovat olleet viittä vaille loppuunmyytyjä. Niitä, joille Helsinki on konserttipaikkana syrjässä, Yleisradio on ilahduttanut radioimalla useita konsertteja. (AK)

Tasapainoilua

Suhtaudutte kuitenkin luottavaisesti siihen, että voitte soittaa kvartettia päätyöksenne. Vai onko se teidän päätyönne?

Antti: Onhan se tällä hetkellä päätyö, mutta emme me sitä mieltä tältä kannalta. Me vain teemme sitä.

Minna: Se on päätyö nyt, koska meillä on paljon työtä siinä. Mutta eihän se meidän omaa henkilökohtaista muusikkouttamme vähennä. Olemme ihan yhtä lailla edelleen freelance-reita ja instrumentalisteja. Ja jos sitten joskus näyttää siltä, ettei kvartetti olekaan enää pääjuttu, varmasti sitä tilaa saa täytetyksi jollakin muulla. Ei se ole kaiken loppu, jos tämä hiipuu. Sitten vain toteamme, että se oli sen ajan ilmiö, ja se siitä; hauskaa oli!

Atte: Teen ensi syksynä paikkaani 50-prosenttisesti Helsingin kaupunginorkesterissa, josta olen ollut vuoden virkavapaana. Se on minulle aika iso konkreettinen muutos tähän vuoteen verrattuna. Ei siitä ihan hirmuisia aikataulullisia clasheja tule, mutta palapeli käy hieman vaikeammaksi. Katsotaan nyt tuo syksy, miltä se sitten näyttää.

Tomas: Minä olen opettanut pari vuotta kamarimusiikkia Pietarsaaren ammattikorkeakoulussa ja olen niin ikään ollut sieltä puoli vuotta poissa. Katsotaan nyt miten tämä palapeli jatkuu.

Täytyy löytää sellainen balanssi, että kaikki toimii.

Sinulla Minna on tietysti Sysmän Suvisoitto, mutta sitä saat kai tehdä aika vapaasti oman aika-aulusi mukaan.

Minna: Niin, ja sitten on muuta freelancehommaa, mikä onkin ihanaa. Sehän on se henkireikä, jonka varassa jaksaa. Olen itse tosi kiitollinen ja iloinen tällaisesta elämänvaiheesta, että saan tehdä paljon ja monenlaista.

Sitähän kaikki nuoret muusikot aina sanovatkin, kun heitä haastatellaan jonkin saavutuksen vuoksi: että haluaisivat "toimia muusikkona mahdollisimman monipuolisesti".

Minna: Nimenomaan! Minäkin uskallan sanoa sen ääneen, että se on tosi kivaa ja nautin kauheasti. Totta kai täytyy olla varovainen, ettei fysiikka ole yhtäkkiä eri mieltä. Mutta on tavattoman kiehtovaa ja haastavaa saada olla monessa mukana: erityisissä jutuissa, eri osa-alueita vaativissa jutuissa. Ja sitten vielä tuo suunnitteluhomma päälle. Luulen että me olemme tässä suhteessa kaikki samalla mentaliteetilla varustettuja. Kaikille on tärkeää saada tehdä omia juttuja.

Antti, Atte, Tomas (nyökkäävät hyväksyvästi). ■

SUOMALAISIA JOUSIKVARTETTEJA

Suomalainen jousikvartetti (1911–14)

Carl Lindelöf, Eelis Jurva, Lepo Laurila, Ossian Fohström

Sibelius-kvartetti (1927–74)

Erik Cronvall, Hugo Huttunen, Eero Koskimies (myöh. Erik Karma, Aarno Salmela), Tauno Korhonen (myöh. Artto Granroth)

Helsinki-kvartetti (1953–61)

Anja Ignatius, Jouko Ignatius, Aarno Salmela, Pentti Rautawaara

Suhonen-kvartetti (1964–72)

Okko Kamu, Ari Angervo, Ylermi Pöijärvi, Risto Fredriksson

Finlandia-kvartetti (1969–1992)

Olavi Pälli (myöh. Seppo Tukiainen), Jussi Pesonen, Esa Kamu (myöh. Mauri Pietikäinen), Heikki Rautasalo

Voces intimae -kvartetti (1970–80)

Jorma Rahkonen, Ari Angervo, Mauri Pietikäinen, Veikko Höylä; toimi 1975–77 kunnallisena Espoo-kvartettina

Sibelius-Akatemia-kvartetti (1978–2000)

Seppo Tukiainen, Erkki Kantola, Veikko Kosonen, Arto Noras

Suomalainen Jousikvartetti (1980)

Jussi Pesonen, Yrjö Lasonpalo, Heikki Vehmanen, Leena Kavilo

Uusi Helsinki -kvartetti (1982)

Jan Söderblom (myöh. Petri Aarnio), Satu Sulkumäki (myöh. Petri Aarnio), Ilari Angervo, Jan-Erik Gustafsson (myöh. Marko Ylönen, Joel Laakso)

Kerava-kvartetti (1985)

Erkki Palola, Jaakko Vuornos, Atso Lehto, Kirsti Väyrynen

Kokkola-kvartetti (1978)

Jari Valo (myöh. Reijo Tunkkari), Reijo Tunkkari (myöh. Elar Kuiv), Timo Kangas, Niiles Outakoski

Tempera-kvartetti (1997)

Silva Koskela (myöh. Laura Vikman), Marjaana Holva (myöh. Silva Koskela), Tiila Kangas, Ulla Lampela

Rantatie-kvartetti (2000)

Kreeta-Maria Kentala, Tiina Aho-Erola, Jouko Mansnerus, Lea Pekkala

Uta-kvartetti (2002)

Janne Nisonen, Eriikka Maalismaa, Riikka Repo, Timo-Veikko Valve

Kamus-kvartetti (2002)

Terhi Paldanius, Jukka Untamala, Jussi Tuhkanen ja Petja Kainulainen.

Lisäksi monet orkesterit ja etenkin uuden musiikin yhtyeet muodostavat omia kvartetteja tilanteen mukaan: Avanti-kvartetti, Uusinta-kvartetti, Zagros-kvartetti, TampereRaw-kvartetti.